

FORYTUJĄCY (3) *part praes act*

o jasne.

sg m G forytując(e)go (1). ◇ pl N m pers forytujący (1). subst forytując(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Popierający, będący rzecznikiem czyjejs sprawy; agens Modrz [co] (3) : ModrzBaz 27v; A fwowolnie y vpornie z wiadomości błędy zaráźliwe forytuiący/ áby fię wždy kiedykolwiek/ [...] zawnfitydác vporu fwoiego przed Bogiem mogli/ y zle czynić drugim przeftáli. CzechEp 27.

Wyrażenie: »rzecz forytuiący« (1): A Potym gdy fię Krolá vpornie domagáli/ dał go im z gniewem/ mówiąc do Sámuelá ich rzecż forytuiącego [eorum causam agentem]: Vsłuchay ludu profzającego: boć nie ćiebie/ ále mnie odrzuciáią/ áby niebyli pod moim Kroleftwem. ModrzBaz 75v.

Synonim: popierający.

Cf FORYTOWAĆ

WG